

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA: L. n. 48 Pe an 24 Pe 6 luni 13 Pe 3 luni 7

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

BIROUL REDACTIEI SI ADMINISTRATIEI: PALATUL „DAOIA.“

ANUNCIURI

Se primesc in străinătate: La D-nii Haasenstein & Vogler in Vienna, Walfischgasse 10 A. Oppelk in Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf Mosse in Vienna, Seilerstätte 2; Vincosa Erdicka in Vienna, Teinfaltstrasse 17; Philipp Löß in Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang & Comp. in Pest; Havas-Lafitte-Bullier & Comp. in Paris.

Scrisorile nefrancoate nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr in Districte 15 bani.

BOLETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI.“

(Agenția Havas.) — Serviciul dela 21 Iunie, 4 ore seara. — Paris, 31 Iunie.

Telegrame adresate ziarelor „Debat“ și „Daily-Telegraph“, anunță că guvernul Austro-Ungar ar fi decis a mobiliza trupe la hotarele Transilvaniei și Serbiei. — Generalii Rodici și Molinari, ar fi fost chemați la Viena pentru a primi instrucțiuni asupra acestui subiect. Ordinele de mobilizare vor fi date peste câteva zile.

Constantinopol, 20 Iunie.

Camera va fi probabil închisă la 24. Juncțiunea trupelor lui Ali-Saib și ale lui Soliman-Pașa, în Muntenegru, pare iminentă. Karsul continuă a rezista. Cerchezii au trecut Dunărea în noaptea din urmă și au răpit mai multe vite. Principele Egiptean Hassan-Pașa a prânzit astăzi la Sultanal. El a vizitat pe ambasadorul englez d. Layard.

— Serviciul de la 9 ore seara. —

Pesta, 21 Iunie.

„Camera deputaților. — D. Simonyi interpellă guvernul pentru a ști dacă n'ar fi oportunitate d'a invita pe Franța și Anglia, ca puteri semnatarie ale tratatului de Paris. D'a lua în onoare cu Turcia, măsuri pentru menținerea acestui tratat și asigurarea întregimii teritoriale a Imperiului Otoman.

Berlin, 20 Iunie.

Aserțiile cari pretind că principele Hohenzoln, ambasadorul Germaniei dela Paris, ar fi arătat ducelui Decazes mulțumirea guvernului său pentru declarațiile făcute lui la Camera deputaților, sunt fără temei.

BUKUREȘTI 10 IUNIE

Reapărând la Iași ziarul „Independența“, reproducem articolul cu care începe, cel d'antetiu număr:

Când în Martie 1874, am fondat ziarul „Independența Română“, arborând falnicul drapel al neatrănării noastre; opozițiunea de atunci, ministerul de azi, căzu asupra-ne cu violența ei cea grăcioasă și ne acuză de trădare națională. calificându-ne de Austro-Maghiari, de propagatori slavismului și de precursori germanismului la gurile Dunării. O tempora, o mores! Acea trădare națională de atunci sub bagheta fermecată de azi a d-lui C. A. Rosetti, ca președintele Camerei, și a d-lui I. C. Brătianu, ca ministru-președinte, se transformă în manta regală. În un fapt eminent națio-

nale, eară opera partidului ce am reprezentat și reprezentăm, ni se contestă chiar de către acei care au declarat solemn adinaori în ziarele lor ca publiciști, și în Cameră ca deputați „națiunii:“ „Că deslipirea noastră de imperiul otoman și ruperea vechilor noastre legături cu Sublima Poartă constituie un act de înaltă trădare națională.“

Modești în victoria ideilor și a principiilor noastre, mândri însă de conversiunea adversarilor noștri superbi, născu întrebarea: Când d-lor au fost cu adevărul și cu țara, atunci când ne combateau cu înverșunare, calificându-ne de vânduți intereselor streine, pe când noi revendicam cu demnitate drepturile noastre neprescriptibile, ca țară suverană, denunciându-ne Porții și Europei occidentale ca trădători și călcători tractatelor existente, sau azi, când denunțiam de ieri se îmbracă cu veșmintele regale, haină streină lor, și proclamă independența, declarând resbelul Turciei, adinaori atât de mult laudată pentru condescendența ei față cu noi? Amare mărturisiri pentru niște oamencare se porecesc a fi bărbați de stat și conducători opiniei publice! Măreață însă victoriă pentru cei acușați de trădare națională!

Mândri de această conversiune, punem întrebarea adversarilor noștri îmbrăcați cu purpură usnrpată: Când d-lor au fost cu adevărul și cu țara, atunci când ne denunțiam vendedei poporului român, atrăgând atențiunea Europei occidentale și în special a Turciei asupra politicii noastre naționale, calificându-o de „politica aventuroasă“, fiind că, refuzând firmanele Padishahului și scrisorile vizirului, pregăteam o armată bine disciplinată și bine echipată pentru apărarea drepturilor suverane ale țerei, când ora va suna, sau azi când ei trimit note superbe și buclăv noștri soldați la frontierele țerei pentru a își vărsa sângele lor și a ne afirma ca națiune de sine-stătătoare? Amare decepțiuni pentru amăgiții lor!

Modești în victoria reputată, mândri însă de conversiunea adversarilor noștri politici, născu întrebarea: Când d-lor au fost corecți cu țara și cu drepturile ei străveche, atunci când alergau la Sublima Poartă și pe la Curțile occidentului zicându-le: „Că opera voastră cea mare, tratatul de la Paris, ca și sângele și

miliardele ce ați versat și cheltuit pentru umilirea Rusiei, față cu Poarta și crearea unui bulevard la porțile Orientului pentru apărarea Turciei contra invasiunilor nordice, zilnic se nimicesc de către un regim slugărativ care vinde interesele țerei celor trei Imperații de la nord, în detrimentul intereselor occidentului,“ sau azi, când ei profita de acele pregătiri naționale și adevărate române pentru a proclama independența și a o susține prin mezul acelor trei monarhi, care ne ad recunosc suveranitatea, și pe care li au reprezentat Occidentului ca cuceritori și amenințatori existenței noastre politice? Ce ironia!

Modești în victoria strălucită a partidului nostru și mândri de a vedea falnicul drapel al Independenței falăind, punem întrebarea adversarilor noștri, care luaseră angajamente față cu țara și cu streinii de a merge până la resturnarea stărei de lucruri întemeiate la 10 Maiu 1866: Când d-lor au fost sinceri cu augustul Fundator al Dinastiei române, atunci când noi susțineam că un Hohenzoln nu poate fi vasalul Porții și că: descendința unor Eroii Imperații, numele său 'i impune revendicarea drepturilor suverane ale țerei, al cărei reprezentant era el, sau când ni se răspundea: „că fericirea nu constă în monarhia hereditară nici în suveranul ce România 'și dete sieși, ci în legăturile noastre seculare cu Poarta, cu acea Turcia care pururea ne va salva de caotismul slavilor,“ sau azi, când el întrec voința exprimată de Corpurile Legiuitoare, declarând ca rege pe Acela căruia adinaori 'i refușau chiar prerogativele sale suverane înscrise în Constituțiune, amenințându-l cu „divorțul națiunii“ dacă va recurge la alți consilieri? Ce dinasticism!

Plin de mândria pentru atitudinea marțială a armatei noastre în fața armatelor otomane, născu întrebarea ce adresăm acelora ce ne ad combătut cu atata violență: Când d-lor au fost pentru bravii noștri soldați, demni descendinți ai trecutului nostru glorios, atunci când ne acuzau de risipă pentru întărirea noastră, lovind fără cruțare în finanțele și creditul țerei, sau azi când ei, proclamând independența și declarând resbelul Turciei, după ce au eșuat un înteu a contracta un împrumut chiar cu 15 la sută și cu

garanții ipotecare, recurg acum la hărtia-monedă spre a face față unei stări de lucruri unde onoarea țerei este angajată, și pentru care datorim cu toți a ne sacrifica pentru triumful independenței noastre?

Mana pe conștiință, mărturisii unde se află acea putere morală cu care v'ați laudat, și unde vă sunt economiele trâmbitate? Ați promisiuri de aur și fericirea națională și nu sunteți în stare a ne da pâinea, dar a suporta greutatea coroanei României mare și independente! Ce căutați pitici în această luptă uriașă, unde se joacă soarta țerei sub ochii Acelui Imperat marinos, al căru strămoși au pregătit reînvierea drepturilor noastre străveche, și Care, pentru a doua oară, ne oferă însemnata onoare de a încheia tractate cu noi, atât de mult criticate de voi? Părăsiți acele fotolii, lăsați locul altora, retrageți-vă, încă e timp, cel puțin veți culege recunoștința poporului care va ști să aprecieze sacrificiul ce 'i faceți de a părăsi puterea, după ce 'l-ați amăgit în acceptările sale.

Ce ați făcut cu acei bărbați de stat, cari au lucrat pentru a ne vedea considerați ca stat independent? Pentru ce nu 'i trimiteți înaintea Casației, după ce ați avut curajul a 'i acusa pentru faptele cele naționale ce ei au săvârșit, și în urma cărora vă puteți împodobi pepturile cu coroane și cordoane pe care, ca republicani adinaori, le denunțați poporului, ca însemne de lașitate și de vînzare la strein a drepturilor țerei?

Am ținut a vă spune adevărul în toată golițiunea lui, căci azi vă mărturisim solemn că venirea voastră la putere semnifică pentru noi arborarea semi-lunei, și îngroparea coroanei celei strălucite ce România pusesse pe fruntea Augustului nostru Suveran, ca o aureolă, pe timp de cinc ani. Azi însă, când independența României este un fapt împlinit, când magnanimită Imperator al tutulor Rusiilor, Alexandru II, se află în mijlocul nostru ca aliat, și cu o armată impunătoare pentru a face a se respecta angusta Sa voință azi când visul nostru de aur s'află realizat, reapărăm pe arena publicității, cu conștiința satisfăcută, pentru a susține earăși opera cea mare cu care v'ați servit în contră-ne pentru a ne resturna, eară ca buclăv vă oferim circulara lui Savfet Pașa.

căci pentru noi, Turcia de mult a încetat de a exista, și protestele ei în contră-ne nu au altă valoare de cât agonia ofitosului care tot speră a trăi prin ajutorul medicilor pe când plămânul se află în deplină putreziciune.

Salutăm dară cu mândrie această zi măreață și urăm auguștilor aliați și bravilor lor ogteni, isbandă mare și renașterea Orientului. Am zis.

Eată cum apreciază „România Liberă“ demisiunea D-lui C. A. Rosetti. În No. său din 9 Iunie:

D. C. A. Rosetti a demisionat de la președinția Adunării.

Modelul în care d-sa a demisionat, și cuvintele pronunțate cu ocaziunea acestei demisiuni de către d. C. A. Rosetti, sunt foarte semnificative în starea actuală a lucrurilor.

D. C. A. Rosetti este unul din aceia, cari cogătesc serios când face ceva; el este, și a fost căpetenia cea mai însemnată a partidului liberal; el este și a fost rațiunea care calculăză a întregului partid, forța de cohesiune, care ține strâns lângă un miez atâtea firimituri umane.

Faptul acesta face demisiunea sa și mai semnificativă.

„Nu e comunitate de idei și de acțiune între mine și majoritatea Camerei,“ declară d. Rosetti în demisiunea sa.

„Nu'mi refuzați demisiunea, căci mă veți sili să plec și din Cameră,“ răspunde d. Rosetti deputaților cari vorbesc contra primirii demisiunii.

„Nici o putere omenească nu mă va mai putea face să mă urc la birou,“ repetă d. Rosetti Camerii, care 'i respinge demisiunea.

Toate aceste mișcări, dacă le vom privi serios — și n'avem dreptul să le privim alt-minterea — manifestă o situațiune încurcată de a cărei responsabilitate d. Rosetti, tot-dea-una prudent în actele sale, voese să fie liber.

Sub aceste cuvinte grave „necomunitate în idei și în acțiune, sub acea hotărâre tenace de a stărui în demisiune, trebuie să stea ascunsă o mâhnire puternică a președintelui, mâhnire decursă din cauze foarte legitime.

D. Rosetti este un luptător prea bătrân, pentru a mai alerga dupe fala copilărească a unor votari de încredere. Când d-sa declară că „nu mai este comunitate de idei și de acțiune între sine și majoritatea Camerei,“ această declarațiune trebuie să fie adevărată, și d. Rosetti va fi trebuit să prevadă toate consecințele ei.

Într'un stat în care regimul constitu-

PARTEA LITERARA.

OCOLUL PAMENTULUI

IN 80 DE ZILE XVI.

Mistres Auda, rezemată de brațul lui Fileas Fogg, privea cu mirare această scenă egomotoasă și Fix era să întrebe pe unul din vecinii săi cașca aceste ferberii populare, când isbucni o mișcare mai pronunțată.

Urările și injuriile se înnălțară. Seninul stindardelor se profăcu în armă ofensivă. Nu se mai vedea nici un micșar, numai pumnii amenințători. Între cel după înveșit trăsuri și omnibusurilor oprite în drum, și cei de jos începură boxări bine numerite. Toate deveneau proiectile. Cismele, pantofii descriu în aer trazejuri bine îndreptate; chiar câte-va revolvere auzelează cu abieretele lumii detunările lor maxime.

Mulțimea se îmbulzea pe treptele scărel. Una din cele două partide era învderat respinsă, fără ca vre unul din cel privitori să poată ghici dacă câștigul era al partizanilor lui Mondiboy sau al lui Ramerfield.

„Cred că este prudent să ne retragem,“ zise Fix care ținea ca „omul lui“ să nu primească vre'o lovitură. Dacă chestia ar fi despre Anglia și ne-ar recunoașca, am fi compromiși în învălmășală!

„Un cetățean englez...“ răspuse Fileas Fogg. Dar Gentelmanul n'avu timp să își termine fraza. În urma lui, după țara ce proceda scara, isbucneau răcnete asurzitoare. Strigau: „Urah! Hip! Hip! Mandiboy! Era un cârd de alegători cari soseră pentru a goni pe partizanii lui Ramerfield.

D. Fogg, mistres Auda și Fix se trziră între două focuri. Era prea târziu ca să poată scăpa. Acel torent de oameni armați cu bastoane de plimb și cu drogi de fer, nu 'i puteau străbata.

Fileas Fogg și Fix, voind să adăposteașcă pe juna femee, fură îmbolziți. D. Fogg, flegmatic ca de obicei, voi să se spere cu armele naturale pe care natura le-a pus în vârful brațelor ori-cărui Englez, dar în zadar.

Un nămilă de om cu barbete roșii, față aprinsă, lat în spete și care părea că 'i capul bandei, ridică teribilul pumn asupra d-lui Fogg, și ar fi lovit tare pe gentleman, dacă Fix, din devotament, n'ar fi primit în loen'lovitura. O gălcă mărășoară se născu îndată sub pălăria agentului turcit ea o căieală.

„Yankee!“ zise d. Fogg, aruncând adversarului său o căntătură de adine despreț.

— Englez! — răspuse cel alt. — Ne vom vedea. — Când îți va plăcea. Numele duminale? — Fileas Fogg. Al d-tale? — Colonelul Stamp Proctor.

După acestea valul trecu. Fix fu trântit jos și se sculă, cu hainele ropte, dar fără lovitură serioasă. Haina de drum și se rupse în două, iar pantalonii îi semănau cu ai unor Indiani — afacere de modă — cari nu și 'i pun de cât după ce le scoate fundul. Totuși, mistres Auda fusese apărată, și numai Fix câștigase un pumn.

„Îți mulțumesc,“ zise d. Fogg agentului, îndată ce fură liberi. — N'ai de ce, — răspuse Fix, — dar să mergem.

— Unde?

— La un hăinar.

Această vizită era într'adevăr necesară. Hainele lui Fileas Fogg și ale lui Fix erau adrențuite, ca cum gentlemanii s'ar fi bățut pentru onorabili Ramerfield și Mandiboy.

Peste o oră, amândoi cuvințios îmbrăcați și curății, se întorceră la otel.

Acolo Vântură Lume aștepta pe stăpânul său, armat d'o jumătate duzină de revolvere și pumnale cu șase focuri. Când zări pe Fix însoțind pe d. Fogg, fruntea i se întunecă. Anziud însă de la mistres Auda cele întemplate, Vântură Lume se liniști.

Era învderat că Fix nu mai era un inamic, ci un aliat. Se ținea de cuvânt. Prânzul terminat, li se aduse o trăsură pentru a-i duce la gară. În momentul de a se sui în trăsură, d. Fogg zise lui Fix: „N'ai mai văzut pe acel colonel Proctor?“

— Nu, — răspuse Fix. — Mă voi întoarce în America ca să 'i întălnesc, — zise liniștit Fileas Fog. — N'ar fi demn ca un cetățean englez să se lase a fi tratat ast-fel. Agentul surise și nu mai răspuse nimic. Se vede însă, că d. Fogg era din acea

spiiță de Englezi cari, dacă nu tolerază duelul la ei, se bat în străinătate, când este vorba pentru a-și susține onoarea.

La șase ore fură un cunart, călătorii ajunseră la gară. Trenul era gata de plecare.

În momentul când d. Fogg era să plece, apropiându-se de un funcționar, îi zise:

„Anicul meu, ce turburări au fost astăzi la Sant-Francisco?“

— A fost un meeting domnule, — răspuse funcționarul.

— Am observat oare-care infernitate pe strada.

— Da, un meeting alcătuit pentru o alegere.

— Alegerea unui general șef, fără îndoielă? — întreba d. Fogg.

— Nu, domnule, a unui judecător de pace.

După acest răspuns, Fileas Fogg se sui în vagon, și trenul plecă îndată.

(Va urma).

țional funcționează într-un mod regulat, președintele unei camere este reprezentantul cel mai fidel al majorității care a dat guvernul, și consiliul total cel mai intim al cabinetului.

Lucrul acesta este așa de adevărat în constituționalism, încât tot-dec-una încrederea sau neîncrederea într-un guvern, este manifestată și prin alegerea unui birou mic sau ostil cabinetului.

Faptele petre înduc-se ast-fel în regimul constituțional, ne permitem a ne pune următoarele într-băr:

D. C. A. Rosetti, fiind ieri reprezentantul credincios al majorității Camerei și mijlocitorul acestui încredere pe lângă guvern, demisionând astăzi pe motivul declarat, desființându-se nominal de majoritatea Camerei, sau și de majoritate și de cabinet?

Intrebarea aceasta își are o mare însemnătate constituțională.

Dacă d. Rosetti se găsește în neconformitate de vedere cu Camera, dar în perfectă conformitate cu cabinetul, atunci acordul dintre guvern și puterea legislativă este distrus, și consecințele desuocordului trebuia să se manifeste îndată.

Dacă însă d. Rosetti, stegarul partidului liberal, nu se mai găsește în conformitate de vedere nici cu Camera, nici cu guvernul, atunci chestiunea devine foarte îngrijitoare, și noi avem dreptul de a cere în numele opiniei publice, de la ex-președintele Camerei, toate lămuririle asupra motivului, care l-a silit să facă o ruptură politică între sine și unicitățile de trecut de azi de luptă.

D. Rosetti, ca ziarist, este dator să lămurizeze opinia publică, și opinia publică are dreptul să ceară lămuriri de la acela care, în toată viața sa, a făcut conștiință, în vremurile grele, apel la cenzură.

Nu este permis omului politic a arunca țara în incertitudinile unei stări neapărat rele.

Până când fostul președinte al Camerei, ne va spune motivele demisionii sale, ca ziarist și ne vom permite a ne face reșunetul cător-vă din conjeturile combinate spre a explica această demisiune.

D. Rosetti — se zice — era de la început deșugurat de această ocazie în care, pentru nenorocirea partidului liberal, s'au intrat stătea nulității, și se simțea foarte genat a fi reprezentantul unei asemenea majorități.

D. Rosetti — se zice — era indignat de acea lipsă de civilitate parlamentară și de demnitate necesară, ce se manifesta aproape zilnic în palatul națiunii, transformat uneori într-un bălcuț de zăpăcăală.

D. Rosetti — se zice — era revoltat de lipsa de patriotism a nedisciplinării și discipoli, cari, în momentele cele mai grele pentru România, lipseseră de postul încredințat de națiune, împiedicând și pe cei activi de a lucra, și făcându-și astfel se cheltuiască în deșert, și timpul, și forța, și averea națiunii.

D. Rosetti — se zice — nu putea suferi străngămirile nedemne ce se făceau miniștrilor acuzați de comitetul de șeapte, și văzând autoritatea sa nesocotită de către cei ce voeau a întârzia procesul, a demisionat.

Ne sciind dacă acestea sunt adevăratele cuvinte, cari s'au obligat pe d. Rosetti să se retragă de la președinția Adunării, și tenându-ne ca nu cum va complicațiunile exterioare, păgubitoare pentru țară, să fi precipitat acest act extrem al d-lui Rosetti, așteptăm cu entul să se a ne lumina.

Noi ne am arătat adese ori părțile noastre asupra acestei Camere egite, permitându-ne a repeți cuvintele unei căpetenii liberale, din beția națiunii, răd dirigență de conducătorii săi.

Noi ne am dat cu entul și în chestiunea miniștrilor acuzați, așa cum impr-jurările politice comandă ori-cărui bun cetățean a face.

Otărăși a combata miseria, cari rod edificiu nostru social, ne exprimăm sincera părere de rău pentru deciziunea luată de d. C. A. Rosetti, omulec mai cu calcul din partidul liberal. (1)

În anul din numerile viitoare, vom arăta unde este elementul de distracțiune al partidului liberal și mijlocul de împ-dica ruina sa.

Ziarul francez: L'Orient din București publică în No. său din 9 Iunie un mic „entre-filet” în următoarea cuprindere:

(1) Ac- nu prea înțelegem bine sensul parafrazelui: conține el un compliment la adresa D-lui Rosetti sau din contra o teribilă și ironică imputare?

„Timpul”, care publică un lung articol sub titlul „à sensation”, Dictatura C. A. Rosetti, păzește cea mai profundă tăcere asupra demisionii președintelui Camerei.

Mărturisim că nu ne dăm bine seamă de ce a voit să zică sau să de a înțelege „l'Orient” prin aceste rânduri.

Mai înainte de toate, cititorii noștri au putut vedea articolul ce l'am publicat asupra zisei demisionii chiar în ziua când „l'Orient” publică liniile citate mai sus.

Prin urmare „l'Orient” s'a prea grăbit a vorbi și mai bine păzea această tăcere pe care ne o impută nouă.

Însă, chiar în cas când n'am fi zis nimic despre acel eveniment, ne întrebăm ce a voit a proba „l'Orient” denunțând *ubi et ubi* această a noastră tăcere? Am fi fericiți dacă confratele nostru în ziaristică ar bine voi a ne scote din nedemirire.

Cât pentru calificativul de: „à sensation” ce-l atribuie articolului nostru: Dictatura C. A. Rosetti, nu putem de cât a-l mulțumi, căci fără îndoială, el a voit să constate prin acele cuvinte că acea publicațiune a produs o mare senzațiune.

Vă suntem foarte recunoscători, și vă zicem: „A charge de revanche” dacă se va înfățișa ocaziunea.

DIN AFARA.

Se comuni: a din fostul cartier general de la Ostrog următoarele:

La 16 Iunie turcii în număr de vre-o 10 mii au atacat pozițiunile muntene-grene de la Rafina Galița, care nu era apărate de cât de 5 batalioane. Lupta neobișnuit de înverșunată a durat ziua întregă, de oare ce turcii în cinei rânduri au încercat a da năvală asupra pozițiunilor. Muntenegrenii au respins atacurile și turcii s'au retras la Spuz.

Turcii au pierdut 2900 oameni, iară muntenegrenii numai 115 morți, 5 răniți.

În curând vor pleca din Guban 22 vagoane, transportând trenul sanitar prusian pe câmpul de război de la Dunăre. Acest tren e destinat pentru invalizi și a fost compus pe speșele societății filantropice germane. Ambasada turcească de asemenea adună și primește ofrande pentru răniții turcești.

Ziarele germane și englezești urmează a discuta cuprinsul răspunsului Principelui Gortiacoff la circulara Lordului Derby. Ast-fel trebuie să credem, că desmintirea „Coresp. Polit.” pe care am comunicat-o în zilele trecute, nu este cu totul exactă și că tot există un asemenea răspuns.

După știrile ziarului „Standard” atât legiunea polonă, cât și voluntarii maghiari vor fi trimiși ca să apere cetatea Erzerum. „Standard” nu ne spune însă, dacă legiunea polonă și voluntarii maghiari există deja.

SCRILE TELEGRAFICE ALE FOILOR STIENE

St. Petersburg, 17 Iunie.

Se comunică oficial din cartierul general al armatei din Asia: La 15 Iunie 3 oare după amiază și trupele turcești din Kara au făcut o eșire contra coloanei rusești a lui Heimann. Zece batalioane turcești cu două tunuri s'au ocupat înălțimea de la Tgific și s'au început focal contra lagărului rusec de la Mawartan. Focal artileriei rusești i-a silit a se retrage. Fiind atacat din două părți s'au lăsat apoi la fugă, lăsând 200 morți în urma lor. Rușii s'au pierdut 11 morți și 107 răniți.

La 14 Iunie s'a apropiat o coloană turcească de Bajarid, s'a retras însă din înaintea infanteriei rusești.

La 13 Iunie a avut loc la Sotgi o înverșunată luptă de reconștere; în care

turcii au avut opt morți și mulți răniți. Rușii au avut un rănit.

La 14, turcii au atacat pozițiunile de la Lamebah, s'au fost însă siliti a se retrage lăsând 10 oameni pe câmpul de bătăie. Rușii au avut 6 morți și 12 răniți. În urmă turcii au făcut un nou atac, în care Rușii au pierdut 1 mort și 2 răniți.

La 13 Iunie, monitoarele turcești s'au bombardat în curs de 4 cenzuri, Hory, dar s'au fost siliti a se retrage cu mari pierderi.

Constantinopol, 17 Iunie.

O depeșă a lui Mukhtar-Pașa anunță, că la Molla Suleiman a avut loc o luptă, în care rușii s'au fost respinși.

Londra, 16 Iunie.

Klajka a plecat cu misiune specială la Erzerum. El se va pune la dispozițiunile comandei supreme. Se asigură, însă, că el este în încreștat a raporta sultanului despre adevărata situațiune din Asia, de oare-ce Sultantul nu are încredere deplină în oamenii ce l'înconjură.

Moscova, 18 Iunie.

Astăzi au sosit aici cei din urmă prizonierii turcești de pe câmpul de război din Asia și anume 22 ofițeri și 97 soldați. Vor fi transportați la Twer și Wladimir.

CORRESPONDENȚA PARTICULARĂ

TIMPULUI

Cernăuți, 16 Iunie 1877.

Ar fi o greșală, dacă ar crede cine-va că tăcerea de până acum a Bucovinenilor însemnează indiferența Românilor din Bucovina față cu evenimentele importante, ce se petrec în țara-mună. Tot Românul, tiner ori bătrân, mai cu deosebire însă partea inteligentă a populațiunii române de aici, care are conștiința și mândria naționalității sale, privește cu cel mai viu interes și cu cea mai mare încordare la evenimentele istorice, ce se desfășură peste Milcov; fără îndoială puține inime de oșteni bravi vor fi cuprinse la Calfat sau Giurgiu, față cu tunurile inamicului, de îngrijire, care coprinde pe Românii de aici, când primesc știrile despre micile ciocniri, care au avut loc până acum și care s'au dat dovadă despre vrednicia Românilor pe câmpul de bătăie. De și suntem în propria noastră țară, din toate părțile ne găsim înconjurat de elementele străine, care s'au așezat pe pământul nostru și care între altele pândesc, cu o bucurie răutăcioasă, spre a descoperi cel mai mic defect la frații noștri; așa dar cel mai mic succes trebuia să producă în noi o bucurie, cu atât mai via cu cât el impune tăcere gurilor rele și cu cât el silește pe acestea, care la început judecău cu dispreț armata română, să înceapă a se rosti un alt obiectiv, mai neapărător și a critica cu mai multă considerațiune.

Cine cunoaște istoria militară a Austriei nu mai are îndoială despre vitejia războinică a soldatului român; cu atât mai mult trebuia dar să ne bucurăm, încredințându-ne, din micile ciocniri, care au avut loc până acum la Dunăre, că virtutea militară nu se mărginesc la o singură provincie, ci este o însușire caracteristică a tuturor Românilor, atât din Austria cât și din România. Dacă apoi multe noastre manifestațiuni de iubire frățească și de simpatii de rasă au avut în țara noastră un caracter mai mult privat și intim și nu s'au trecut peste granițele micului nostru pământ, cauzele sunt cu deosebire do.

Înainte de toate până acum nu avem încă nici un organ de publicitate al nostru, în care s'ar putea rosti opiniunea tuturor claselor ale populațiunii și prin care s'ar putea manifesta în public pulsațiunile vieții noastre naționale. Afară de aceasta, mai ales în manifestațiunile de oare-care valoare materială, trebuia să urmăm cu oare-și care precauțiune, pentru ca să nu dăm ocaziunea bănelii neînțelepte și adevesea imprăștiată cu rea voință de către adversarii noștri.

Sub-scrierile pentru scopuri umanitare și cu deosebire pentru „Crucea Roșie”, care are un caracter in-

ternational, numai arare-ori pot întâmpina greutăți din partea unui guvern drept și cătuși de puțin imparțial. De și prin aceasta se exprimă simpatiele și simțimintele noastre din înrudire cu locuitorii altor țări, forma acestor manifestațiuni e cu totul laudabilă. Era numai vorba de a nu călca cu această ocaziune, formele legale și de a nu da loc la interpretări greșite.

Tocmai pentru toate acestea, colectele în bani, scame, bandage etc. ce s'au trimis ori se vor trimite de aici la București pentru societatea Crucii Roșii, sunt de un caracter cu totul privat; și ne-am ferit de a recurge la măsuri de o publicitate mai întinsă precum: formarea de comitete, chiamări, afșuri ș. a.

Un număr de dame române, din familiile noastre cele mai de frunte, s'au adresat pe cale privată amicilor și amicelor lor din deosebite orașe și de deosebite naționalități următoarea scrisoare:

P. T.

În România, vecina noastră, s'a aprins un război crâncen cu toate nefericițiile și suferințele ce aduce fie-care război în urma sa. Compătimirea este generală, și fie-care inimă privește cu vie durere la cei răniți pe câmpul războiului și la lacrimile și neajunsurile familiilor lor.

Este un act sacru de umanitate a alianțelor celor nefericiți, o sântă datorie a ajutoare pe fie-care ce pătimește. Suntem dar convinși că exprimăm o dorință generală, dacă ne adresăm către tot publicul din Bucovina și mai ales către Românii și Românele din țară cu invitarea de a participa la acest act umanitar cu ofrande din parte-le și colecte de ajutoare făcute în cercul amicilor și cunoscuților.

Ca expedițiunile particulare să nu greșesc scopul lor, s'a manifestat dorința ca să se fixeze un loc de centralizare. Vă rugăm dar P. T. d-ni și d-ne să bine-voiți a trimite ofrandele în scamă, bandage sau bani ce veți bine-voi a sacrifica pentru acest scop umanitar către adresa d-nei Natalia Hurmuzachi în Cernăuți sau d-nei Elena Popovici în Suceava spre a fi expediate imediat cu listele bine-făcătorilor către comitetul central al „Crucei Roșii.”

Cernăuți, Mai 1877.

Victoria Zotta, Eufrosina Hurmuzachi, Eufrosina Petriro, Maria Petriro, Pulchra Stireca, Catina Vasileco, Aglaia Vasileco, Anisia Mustazza, Olga Grigorcea, Elena Popovici, Natalia Hurmuzachi.

Rezultatele de până acum sunt foarte îmbucurătoare judecând dupe sumele sub subrisse cu deosebire dacă considerăm, că țara noastră e mică, că puține familii sunt bogate și că în anul din urmă am avut o grea criză economică și monetară. Și mai îmbucurător e faptul, că multe dintre familiile de proprietari neromâni și mai ales armenii s'au luat parte cu o nobilă dărniciă la această operă umanitară strângând ast fel mai tare legăturile de amicie și frăție cu Românii.

Doamna Natalia Hurmuzachi a adunat până acum acum 2000 franci și d-na Elena Popovici vr'o 800 fr. pe cari i-au trimis la adresa „Crucei Roșii” din București.

TEATRUL DE RESBOIU

Bechet 25 Mai st. v. (de la corespondentul nostru special de pe câmpul de război) Abia sosit aici, am avut fericita ocaziune a fi martor la o luptă, care trebuie să fie pe fie-care Român Moldoven să tresalte de bucurie văzând cum Moldovenii noștri știu a se bate cu Turcii. Nu vă puteți închipui cât n'am bucurat gândind aici în Bechet staționând ostașii dorobanți din Ingi sub comanda mult inteligentului și cunoscutului căpitan G. Dimitriu.

În seara de 23 Mai la ora 7 1/4, o trupă de țarci a răpit un cârd de vr'o 53 vite ale sătenilor. La moment a dat căpitanul G. Dimitriu alarmă și peste două minute se porni acest brav căpitan cu un pluton de 60 oameni din compania a 5-a a regimentului 13 de dorobanți spre a fugări trupa turcească. În același timp, d-nii sublocotenenți Scărlătescu și Theodorescu s'au locotenenți Scărlătescu și Theodorescu s'au plecat cu o secție de 10 oameni tot în contra acestor țarci, însă pe un alt drum.

Trupa turcească a fost deja departe cu prada și abia o puteam zări în zare, căci ea se îndreptase spre malul Jiului. Drept să spun, mie nici un mi-veni să cred, că românii noștri vor putea avea un succes oare-care. Curiositatea însă de a vedea, ce vor face oștenii noștri legeni, nu m'ăsă să stău locului, ci prompt cu datoria mea de corespondent, m'au pornit și eu în urmă. Dar răd greș săndrem pe acest drum, căci m'au dădusem toată silința a nu perde din ochi pe Românii noștri din plutonul d-lui căpitan G. Dimitriu.

În sfârșit văzând că Românii fac cu drumul lor un înconjur și terenul fiind foarte rău, n'am decia să stău locului în pozițiunea care m'au permis să pot observa toate mișcărilor atât ale românilor, cât și ale turcilor. Planul d-lui căpitan G. Dimitriu pentru a lua turcilor prada din mână, a fost foarte ingenios pregădit, și de minune aplicat. Căpitanul cănta să ească turcilor înainte, strălându-le drumul, și atcându-i apoi din două părți. Și într'adevăr, după un marș în pas gimnastic prin mlaștină și moșcile, a reștit să percură 3 și jum. kilometri în scurtul timp de 19 minute. Prin acest marș forțat, căpitanul a strălănit și împedecat drumul vrăjmașului.

Dar din dreapta, și secția d-lor sublocotenenți Scărlătescu și Theodorescu făcuse aceeași stratagemă. Ast-fel, că turcii deodată s'au trezit în față și în flanc atacați de românii, cari desfășurați fiind în Tirailiori, trăgeau în țarci cu toată siguranța. Turcii însă se sacunseră în doaul vitelor furate și impuseară asupra românilor fără să nimerescă pe cine-va.

Însă românii, sub conducerea vitează a căpitanului G. Dimitriu, și a sublocotenentilor Scărlătescu și Theodorescu se apropiară din ce în ce mai mult de țarci, ast-fel în cât acești bași-buzuci, înspăimântați fiind de curajul românilor, s'au luat fuga în cea mai mare grabă, lăsând în urmă prada lor. Trupa turcească fugi sub focurile românilor și s'ajută fiind de întunecimea nopții, s'a scurs dincolo de apa Jiului în o mlaștină cu stuf. Căpitanul G. Dimitriu, văzând-și dar scopul expediției sale reștit în modul cel mai strălucit, a ordonat încetarea focului, reglund că 10 oameni s'au treacă riul în not, pentru a întoarce cele 65 vite răpite de trupa turcească. Acest ordin s'a executat în cea mai mare acuratețe. Din români nici unul n'a fost rănit și n'a fost rănit, iar turcii s'au pierdut mai mulți răniți și 2 morți.

În cântăce și plini pe veselie se întoarseră soldații români, redând sermanilor sătenii vitelor lor.

Dorobanții imi povestesc cu un aer plin de entuziasm, vitejia și sângele rece a d-lui locotenent Olănescu, a sublocotenentilor Scărlătescu, Theodorescu și Alexandrescu, și mai ales a căpitanului G. Dimitriu. Demn de laudă a deasemenea curajul d-lui sub-loc. Scărlătescu, care spre a putea urmări mai departe pe inimicul, s'a aruncat în apă și a trecut Jiul în not.

Aceasta a fost prima întâlnire cu Turcii dorobanților noștri legeni. Deși lupta na fost mare, totuși stăt soldații, cât și ofițerii s'au dat probe de vitejie și inteligență și dău orașului și județului Ingi dreptul a spera în fapte victorioase ale regimentului 13 de dorobanți (Căpitanul Balas).

CAMERA

Ședința de Joi, 9 Iunie.

Ședința se deschide la ora 2 și jum. p. m. sub președinția d-lui Al. Tiriachiu, fiind prezenți 74 dd. deputați.

Se îndeplinesc formalitățile ordinare.

D. Colibășanu anunță o interpelare în privința Societății de asigurare „România”, care, ca și „Asia” are pierderi mai mari de cât capitalul și rezervele. Cere deci o anchetă care să constate situațiunea societății.

D. ministru al justiției răspunde, că are de gând a însărcina cu această cercetare pe d. Opranu, îndată ce se va înapoia de la Slatina.

D. ministru de Război depune la birou proiectul de lege pentru un credit de lei 149,000.

Adunarea decide să ia în dezbateră raportul relativ la ancheta numită pentru alegerea col. al III-lea din Bolgrad. Raportul conține cerând invalidarea alegerii și să se facă observațiuni d-lui prefect pentru conduita ce a avut în acea alegere.

D. Parangă expune îngrijorările și abuzurile ce s'au comis în județul Bolgrad, de către d. Boldur Lătescu, care n'a oștat

și nu caută decât să războie contra purtoarelor...

D. prim-ministru promite, că dacă se va constata cel mai mic abuz, va destitui pe acel prefect.

Punându-se la vot concluziunile raportului, Camera le adoptă, invalidând alegerea.

D. Holban amintește, că demisia d-lui C. A. Rosetti a fost respinsă în unanimitate...

D. C. A. Rosetti zice, că demisionând a declarat, că nici o putere umană nu îl poate readuce p'acel fotoliu.

Prin urmare încă odată declară, că nu poate reveni, de cât după ce acel proces se va fi trimis la Casație.

O voce: îl trimitem!

D. Haznag: Aceasta este o întâmplare foarte tristă!

D. C. Rosetti: Ce are a face lucrările pot continua și are cine să le conducă!

D. P. Ghica crede, că numai Comitetul de acuzare poate să conserve Camera pe președintele ei...

D. ministru de externe observă, că guvernul până acum nu s'a amestecat în această afacere.

D. P. Grădișteanu zice, că trecutul bătrânilor cu cât e mai mare, cu atât mai mare e și datoria lor...

Adunarea însă nu poate fi acuzată că n'a lucrat, căci toate proiectele ce i s'au prezentat, le-a votat să le-a dat o soluție oare-care.

D. C. A. Rosetti roagă Camera să nu mai pierdă timpul în asemenea bagatele. Cât despre cele zise de D. P. Grădișteanu, observă, că acestea n'au venit din inimă...

D. E. Stătescu crede, că adevărata cauză pentru care nu s'a urmat din loc procesul ex-ministrilor, este, că nimeni n'are inimă ca să folosească actele de acuzare în aceste vremuri grele.

D. Al. Stoiljan respinge acuzările aduse comitetului și declară că și d-na demisionară din acel comitet.

D. Nicorescu vede în explicațiile de până aci destule motive, ca d. Rosetti să își retragă demisia.

D. P. Grădișteanu reamintește, că d-na a fost pentru punerea sub acuzare numai a unui mic număr dintre fugii miniștri, prin urmare acum n'ar putea lua parte în comitet.

Se dă lectură unei moțiuni, că Adunarea rugând pe d. Rosetti să își reocupe locul de președinte, trece la ordinea zilei.

D. Vulturescu roagă pe d. vice-președinte să suspende ședința, ca adunarea să se consulte asupra propunerii.

Ședința se suspendă. La redeschiderea, d. P. Ghica citește o propunere de trecere la ordinea zilei: Adunarea să invite pe comitetul de acuzare, ca în cel mai scurt timp să sesizeze pe înalta Curte de justiție de acest proces...

D. Vulturescu, observă că Adunarea nu poate vota această moțiune, după ce s'a dat deja o dată un vot în acel sens, care n'a avut nici un rezultat practic.

D. Misail văzând că mai mulți colegi ai săi din comitetul de acuzare s'au demisionat, declină și d-na orice responsabilitate în această afacere.

D. Dimancesa susține moțiunea, arătând că prin ea nu se pune nici un termen Apoi respinge cu indignare ideea de a erpa pe cei culpabili și criminali, chiar de ar trece ani întregi.

D. C. A. Rosetti, se convinge tot mai mult, că nu se mai poate cu majoritatea Adunării. Nici cu d. Stătescu, nici cu d. Dimancesa nu e de acord.

Trăbuie să avem înimă a face justiție. Nu anii, dar nici trei zile nu primește să mai treacă. Comitetul e dat probe de abnegație și creda că în zece zile își va putea termina lucrarea.

D. P. Ghica crede, că adevărata cauză pentru care nu s'a urmat din loc procesul ex-ministrilor, este, că nimeni n'are inimă ca să folosească actele de acuzare în aceste vremuri grele.

D. P. Grădișteanu crede, că moțiunea nu este de cât lămurirea acușării în suspensiune. Dacă a să se completeze comitetul, apoi d-na propune să se aleagă propozitorii moțiunii d-ni Ghica, Dimancesa etc.

D. P. Ghica. Pentru ce această grațiositate, d-le Grădișteanu, căci eu n'am propus să vă alegă pe d-voastră?

Inchizându-se discuțiunea, se pune la vot moțiunea, adică, ca comitetul, cu ori câți membrii va avea, să sesizeze Curtea de Casație, și să adopte de Adunare. Demisia d-lui Stoiljan se respinge.

Ședința se ridică la orele 5 jom. seara.

CURTEA CU JURATI

Eri s'a judecat procesul intentat ziarului "Timpul" de către doctorul Rimniceanu, pentru articolul unui medic militar prin carei se imputa că s'a strecurat în funcțiile ce ocupă pe sub mână. D. Rimniceanu, afară de închisoarea preventivului, mai cerea și despăgubire, suma de douăzeci mii franci.

D. Granda, nevoind să denunțe pe autor, care este funcționar și părinte de familie, fiind convins și de adevărul celor coprinse, a luat răspunderea pentru acel articol.

D. Rimniceanu s'a prezentat înaintea Curții Juraților cu toate favorurile cuvenite unei rude a primului ministru. Și președintele și procurorul au lăsat câmp liber zisului doctor pentru a își vărta tot veninul contra d-lui Granda, acuzându-l că face poștii, că este vândut Muscalilor, că a fost redactorul "Românului" (când?), "Presei" "Curierului Bucureștilor" și al "Timpului" și altele, "jusdem farinae".

Plâns, s'a jurat că a fost considerat de chelner în Paris, a conșurat nominal pe jurăți și câte altel. Nici un cuvânt însă despre modul cum a trecut concursul și despre furarea teșei. D. Procuror asemenea a susținut din toate puterile pe reclamant. D. Președinte și-a permis ceștiuni de natură a influența pe jurăți. În timpul suspendării ședinței un necunoscut a căutat să provoace scandal pe d. Granda prin cuvinte cari, dacă n'ar fi fost rostite...

cu intenție în sala Juraților, era să întâlnească o pedeapsă foarte aspră.

D. Granda s'a mulțumita espune că de inferior a fost dr. K-cenu în concursul pentru ocupare postului de medic la spitalul de copii, că chiar teza apurată acel concurs supusă comisiei examinatoare este tradusă din cuvânt în cuvânt după a doctorului Bercaru și tipărită cu numele său, ceea ce este un furtigag. A arătat că teza plagiată, care a fost la instrucție, acum lipsește din dosar, și că cererea sa d'a se numi o comisie de experți pentru a cerceta faptele s'a respins, cu toate stăruințele.

D. Meitani a urmat apărarea cu mult talent și logică. Comisia Juraților afară de vr'o dot, era compusă de roșii.

Prevenitul a fost achitat cu puritate de voturi. În aplauzele mulțimii, care umplea sala.

Într'un număr viitor, vom espune pre larg acest proces.

SCRIRILE ZILEI.

I. S. Principele Serbiei a plecat azi dimineața la Ploiesci.

S'au ales deputați în colegiul IV, d. Gr. Monteoru (Buzău), d. Dim. Negulic (Bolgarad), Romulu Opranu Brăila) și Radu Gulescu (Prahova).

Recunoașterile pe tot malul turcesc al Dunării se fac acum foarte des. Cete mai mult sau mai puțin numeroase de casaci trec și fac cuvenitele recunoașteri până în interiorul Bulgariei, apoi se întorc. Locurile baze de peste Dunăre sunt încă inundate, ceea ce împiedică operațiile militare.

Acum vr'o trei zile Turcii au bombardat Giurgiul, aruncând vr'o 24 obuze. Focurile neavând nici un efect bateriile rusești nu le-au răspuns, așa că bombardarea a încetat după o oră.

Citim în "România liberă de la 10 curent: Camera și Senatul a ținut o ședință secretă azi noapte.

Această ședință a dat naștere la fel de fel de conjecture asupra obiectului său.

Not nu putem asigura pe public, foarte îngrijat de acest fapt, despre cele petrecute în congresul de azi noapte. Credem însă, și avem motive serioase de a crede aceasta, că un apel calduros s'ar fi adresat tuturor nuanțelor partidului liberal spre a lucra în unire.

Dacă lucrurile vor fi astfel, de bună seamă că nori foarte amenințători se grădădesc asupra României. Demisia președintelui Camerei a fost semnalul unei furtuni. Ferescă Dumnezeu de un sfârșit pustiitor.

Ni se comunică că prefectul de Olț, d. Furduescu, ar fi suspendat din funcțiune pentru abuzurile comise: iar în locul său s'ar fi trimis ca prefect un ténér și inteligent avocat, d. Misir.

Berlad, 1877 Iunie 5 (17).

Domnule redactore,

Bazați pe patriotismul d-v. și pe interesul ce purtați cauzelor patriotice, ne permitem a vă ruga să binevoiați a da loc în primul No. al ziarului d-v., următorului apel și proces verbal precum și listei aci anexate.

Primiți vă rugăm, cu această ocaziune espresiunea profundei noastre stime.

Președinte, D. Goliger.

PROCES VERBAL

Jinimea israelită română din orașul Berlad văzând votul dat de Corpurile legiuitoare române din ziua de 10 Maiu a. c. relativ la independență și că România, scumpa noastră patrie se află acum în lupta sângeroasă cu neamicul, pentru asigurarea acestei independențe, s'au întrunit a forma un comitet care se...

compune din d-nii David Goliger președinte, d. Charles Iuster casier, d. Leon Stein secretar și membrii d. Ch. Bujes, Iosif Loebel și L. M. Kahane, care a și procedat pentru adunarea ofrandelor și adunând suma de franci 224 prin subscripțiuni voluntari conform listei No. 1 ce se publică mai jos, a și înaintat această sumă pentru a ei destinațiune d-lui L. Sillerman casierul comitetului israelit din acest oraș.

Președinte: D. Goliger.

Casier: C. Iuster.

Secretar: Leon Stein.

Membrii: (Ch. Bujes, Iosif Loebel, M. L. Kahane.

APPEL

către "Jinimea Israelita Română, din Berlad.

Contrași!

Imprejurările grave în care se află actualmente România, mult iubita noastră patrie, ni se impune sacra datorie de a ne îngrijii de soarta ei, căci de la cine alt poate ea accepta ajutorul bine meritat, dacă nu de la fi ei pe care îi nutrește și i rădăpostesc ca o mamă pururea vigilență?

Copii dar și aceleași mune, văzând că frații noștri români stau deja la fruntariile țării pentru a o apăra contra agresorilor, ni se impune sacra datorie de a alerga în ajutorul bravilor soldați.

În scopul acesta, constituindu-ne într'un comitet ad-hoc, ne permitem a adresa un calduros apel către voi junii israeliți români și vă rugăm cu insistență să binevoiați a contribui pe cât mijloacele vă vor permite și a vă grăbi să depuneți obolul vostru pe altarul patriei noastre, România liberă și independentă.

Invităm tot odată pe junii israeliți români din alte orașe a constitui și ei comitete pentru același scop patriotic și umanitar.

Nu ne îndoiți că apelul nostru va găsi un eho în inimile rezunătoare în inimile fiecărui din d-v. și că fie care se va grăbi să îndeplinească cu plăcere datoria către iubita sa patrie.

Președinte: D. Goliger.

Casier: Ch. Iuster.

Secretar: Leon Stein.

Membrii: (Ch. Bujes, Iosif Loebel, M. L. Kahane.

LISTA No. I.

- D. I. Kohn (Viena) prin D. Goliger 40 lei, David Goliger 12 lei, Charles Iuster 12 lei, Ch. Bujes 6 lei, Iosif Loebel 6 lei, Aron Iaroslavitzes 6 lei, S. Scharof 6 lei, M. Hellmann 5 lei, M. L. Kahane 5 lei, Israel Landau 5 lei, B. Moscovici 5 lei, Hers Levinsohn, (Fălcio) 5 lei, Iosif Deutchner 4 lei, Leon Hellman 4 lei, Iosif Ornstein 4 lei, Marcus Abramovici 4 lei, Israel Carniol 4 lei, Koppel Steinbach 4 lei, S. Grunberg, (Pod-turc) 4 lei, A. B. Glesberg 4 lei, Alter Silberman 4 lei, Moses Abeles, 4 lei, I. H. Loebel 4 lei, E. Wexler 4 lei, Salomon Barat 4 lei, Herman Klemfner 4 lei, A-her Vitzling 3 lei, Seide Rosenberg 3 lei, Pincas Rosenthal 3 lei, M. Abramovici 3 lei, Leon Stein 2 lei, Dayer Kimmel 2 lei, Herman Schwarz 2 lei, A. Stein 2 lei, Mayer Davidsohn 2 lei, Herg Salomonovici 2 lei, L. Ganthman 2 lei, Abr. Kerner 2 lei, H. Einiger 2 lei, Mayer Kohn 2 lei, Martin Klempner 2 lei, Samuel Edelstein 2 lei, Enich Priutz 2 lei, Marcus Schlesinger 2 lei, Simon Barachovici 2 lei, Lazar Goldstein 2 lei, Zalig Gluckin 1 lei, Y Blum 1 lei, Isaac Mond 1 lei, A. Grunberg 1 lei.

Total 224 lei noi.

Casier, Ch. Iuster.

DEPESI TELEGRAFICE

Serviciul privat al TIMPULUI (Agenția Havas)

Serviciul de la 22 Iunie 9 ore dimineața - Viena 21 Iunie.

Affirm din surșință autentică că seirea anunțată de ziarul "Tagblatt" din Viena și de "Gazetta de Colonia" despre o ocupațiune iminentă a mai multor părți din teritoriul turcesc de Austria, este lipsită de orice temei. Tot astfel este și cu articolul din "Fremdenblatt" de aziast care arată că indispensabilă mobilizarea onlor două corpuri de armată. Această aserțiune reprezintă numai păreri personale ale organului "Fremdenblatt" și nu a guvernului de tot strein. Proba cea mai bună despre aceasta este conștința de patru săptămâni ce a luat generalul Rodici, guvernatorul Dalmației.

Se confirmă seirea că Boliman-Paga a străbătut strășimile de la Ostrog. Se adăoă că deja și-a uit armata cu a lui Ali-Bab, Mehemed-Ali continuă de a înainta în Muntenegru.

Se pretinde, dar necunoscută seirea este lipsită de orice caracter oficial și câștigă prea puțin încredere, că Rușii ar fi fost respinși în vecinătatea Vanului și că garnizoana ce lăsașeră la Bajazid și-ar fi depus armele.

Agențul Serbiei la Constantinopol a reînviat declarațiunea neutralității guvernului său. Agențul deminte seirea care atribuie Serbiei intențiunea de a lăsa pe Ruși să treacă pe teritoriul ei.

Se crede, în general, că Rușii vor cerea trecerea Dunării pe la Nicopol.

Câteva bastimente turcești, cari navigează pe lacul Scutari, s'au bombardat fortul Zabich, ce îl ocupă muntenegreii.

Prințul Hassan n'a plecat încă. Este îndoiială că Camera va numi o comisiune permanentă.

Paris 21 Iunie.

"Camera deputaților." Camera a refuzat cu 844 voturi contra 160, votarea contribuțiilor directe, cu toată stăruința ministrului de finanțe, care a observat că conștințele generale în seșiunea lor din August nu vor putea să opereze repartițiunea obișnuită.

Stanga stăruiește asupra necesității d'a se convocă îndată alegerile pentru alecerea noului Camerei. Ministrul răspunde că el dorește să opereze această convocare în cel mai scurt termen, dar că este cu nepuțință d'a întruni Camera la timpul cerut pentru a vota contribuțiile. D. Langlois prezintă raportul comisiei bugetare, prin care propune a se acorda credite suplimentare ministrului de război. D. Langlois constată că, dacă Camera respinge tot ce ar implica o încredere oare-care în Cabinet, totul e este dispusă a vota toate măsurile necesare pentru merul serviciilor. - Proiectul este adoptat cu unanimitate și ședința este rădăcată.

"Senatul." - D. doct de Broglie constată progresul radicalismului. Majoritatea Camerei însă și - dice el, - era împărțită. Mareșalul MacMahon nu putea să îndure dominația radicalilor. Răspundând la acușarea aruncată ministrului, că este productul intrigilor clericale, dacele de Broglie, zice că în adevăr ministrul este legat de Biserica, dar nu renunță nici un principiu din dreptul public, nu voește să compromită pacea cu vr'o intrigă religioasă și n'are nici o velleitate războinică. (Vii aplauze din dreapta.) Discuțiua va urma mâine.

London 21 Iunie.

"Camera Comunelor." - Lord Hamilton a prezentat bugetul Indiei. El oera autorizarea de a procura cinc milioane lire sterling, jumătate prin împrumut iar jumătate prin emterea de bonuri de treaur, pentru a umplea deficitul urmat din foamețele succesive, din deprețuirea monedei de argint și stagnația crescândă a afacerilor.

New-York 20 Iunie.

Un mare incendiu a izbucnit la San-Bohn, în locul Brucevic. Păgubile se rădăcă la vr'o 10 sau 15 milioane dolari. A izbucnit o insurecție generală a Peilor-Roșii în copriusul Idaho.

Serviciul de Vineri, 4 ore p. m.

Turnu Măgurele 21 Iunie.

Lăgă Belina mai mulți păstori români având imprudența de a se apropia de Dunăre, s'au foat atacăți de vr'o 600 hașibuzaci, care se apropiau în barca. În armă trapele rusești au pus pe țărci la goană.

Roma 22 Iunie.

Seirea că Vaticanul ar fi făcut acestului rusesc reprezentanțiului relativ la persecuțiunile contra catolicilor este cu desăvârșire falșă.

MULȚUMIRE PUBLICA.

Incendiu din noaptea de 4 spre 5 Iunie a. c. distrugându-mi cu desăvârșire moara și acarețele mele din urbea Berlad. Îmi îndeplinesc o datorie, mulțumind prin aceasta în public onor. "Directiuni a Societ. Dacia", pentru graba și justiția ce a pus liquidându-mi și platindu-mi despăgubirea cuvenită, pentru care exprimându-i recunoștința mea, nu heșit a recomanda cu căldură tuturor "această instituțiune română Societ. de asigurare "Dacia" în București, fiindcă am câștigat conștințele și toate șgomotele răspandite de reu-voitori în privința acestei societăți sunt cu totul nefondate.

Nicol Mneri Spirato.

Berlad 5 Iunie 1877.

BIBLIOGRAFIE

A APARUT: HAMLET PRINTIUL DANIMARCEI de William Shakespeare traduciune în versuri de ADOLF STERN Dedicată M. Sé le Dónnel De vânzare la tóte Librăriile Prețur Lei Noui 4

DOCTORUL I. FELIX s'a mutat IN STRADA CALONFIRESCU No. 3.

COURS DE EFECTE PUBLICE SI DE DIVERSE

Table with columns: VALOAREA, Cursul, Ofertă, Preciz. Includes entries for Oblig. Rurale, Impr. Oppenheim, and various bank notes.

CURSUL VIENEI

Table showing exchange rates for various commodities like Metale, Naționale, Renta in aur, etc.

CURSUL DE BERLIN

Table showing exchange rates for various commodities like Acțiunile căilor ferate române, etc.

TEATRUL CEL MARE

REPRESENTAȚIUNE EXTRAORDINARA sub direcțiunea de scenă a D-lui M. MILLO

THEATRUL CEL MARE

Societatea Artistică d'Opera Italiana Marți la 14 Iunie 1877

TEATRUL DE VARĂ

GRADINA GUICHARD în fața și în fața spectacole ROMANE, FRANCESE SI GERMANE

ANUNCIU

Călatorii la Brașov pot afla la institutul Băilor de aburi de acolo, în dosul gimnasului român,

Advertisement for C. SIEBRECHT featuring a steam locomotive and text: 'LOCOMOBILE PUTERE DE 8 CAL'.

Băile din Zaizon!

Plicutele băi de la Zaizon se află într-o vale îngustă a munților, unde sublimităten seriază a Carpaților...

Zaizon lângă Brașov. J. LATZIN, arendașul băilor din Zaizon.

CASELE din Strada Academiei

în care aședut Ministerul Justiției, situate lângă casele d-lui N. Lahovary din podul Mogoșoiei...

Moșia Boldești

deținută de Buzen în întindere 3,000 pogone, la o oră depărtare de gara Mizil...

OMORA TRANSPORTABILA

pe roțile, cu locomobilă și celelalte unelte, bună de aplicat pentru trebuințele oștirii...

MERSUL TRENURILOR CAILOR FERATE IN ROMANIA

Large table with multiple columns showing train schedules between various stations like București, Iași, Galați, etc.

LEGATURI

Trenu Nr. 1: Cu tr. ac. Nr. 3 spre Verciorova, Trenu Nr. 2: Cu trenu accelerat Nr. 4 la ora 8.15...

L'INTERPRETE MILITAIRE EN ORIENT.

Un vocabular de buzunar în 4 limbi adică ROMANO-FRANCEȘU-RUSU-TURCĂ în care se vor afla limbile ruse și turcă...

CHARTA RESBELULUI

în limba Română lucrată în 6 culori, se cere stat în deosebită căutare ca deglăsurile lor de vânzare la toate librăriile...

Un ténar german, inginer de mine,

care posedă cele mai bune ateste în această ramură și care a mai fost ocupat în România ca conductor și inginer de poduri...

Advertisement for 'CE SE POATE CAPATA PENTRU 5 FRANCI' featuring 'LINGERIA DIN VIENA' and 'LA DESFACEREA SPECIALITATILOR IN PANZARIA'.

Advertisement for 'STRADA CAROL I' featuring 'PHILIPP GOLDSTEIN' and 'INCALTIAMINTE PENTRU BARBATI, DAME SI COPII'.

Advertisement for 'SOCIETATEA DE ASSIGURARE AZIENDA ASSICURATRICE DIN TRIEST' with details on insurance services.

Advertisement for 'ESPOSIT STRADA EPISCOPIEI No. 4' featuring 'VINURI NATURALE' and 'VECHI DE 4, 8 SI 11 ANI'.

Advertisement for 'LA TYPOGRAFIA THIEL & WEISS' featuring 'METODA DE CURA NATURALA' and 'REGULILE CE TREBUE PADITE'.